Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	3To/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3122011419
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Roman Hargaš
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2023:3122011419.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci obžalovaného U. D., nar. XX.XX.XXXX v F., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. februára 2023, prejednal odvolanie obžalovaného U. D. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. decembra 2022, sp. zn. 2T/89/2022 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. decembra 2022, sp. zn. 2T/89/2022, bol obžalovaný U. D. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 19.07.2022 v čase okolo 01.00 hod. v kuchyni rodinného domu súpisné číslo XXX v obci F. Y., časť T. T., kde sa v tom čase nachádzala jeho matka G. U., narodená XX.XX.XXXX a jej manžel R. U., držiac v pravej ruke kuchynskú lyžicu začal vykrikovať, že všetkých treba pozabíjať, že zabije aj psov aj mačky, a dňa 19.07.2022 v obedňajších hodinách pod vplyvom alkoholu v priestoroch kuchyne, kde sa nachádzala jeho matka s manželom na ich adresu kričal slovami, vy mi nebudete rozkazovať, ja si pôjdem po svojom, vy budete vidieť, vy skapete, ja vás pozabíjam, podpálim to tu, pričom v pravej ruke držal v plátennej utierke zmotaný kuchynský nôž s dĺžkou čepele 115 mm, pričom vedel o veku svojej matky,.

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie, ktoré zdôvodnil nasledovne:

„ Podané odvolanie voči rozsudku vo výroku o treste, s výškou ktorého obžalovaný nesúhlasí, odôvodňuje nasledovne:
1. Trestným rozkazom sp. zn. 2T/89/2022 zo dňa 18.11.2022 súd uznal obvineného za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne.

2. Obvinený nesúhlasil s trestným rozkazom, najmä s výškou uloženého trestu odňatia slobody v trvaní tri roky nepodmienečne, na základe čoho podal proti trestnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnil tým, že trestným rozkazom mu bol uložený trest v maximálnej možnej výmere trestu odňatia slobody, ktorý za spáchanie predmetného trestného činu umožňuje trestný zákon uložiť aj na základe toho, že obvinený sa ku skutku priznal a oľutoval ho a zároveň napomáhal príslušným orgánov v objasnení trestnej činnosti. Obvinený bol doposiaľ odsúdený 8 krát, a to najmä za prečin zanedbania povinnej výživy, pričom sa nejedná o totožný trestný čin, ale ide povahou o úplne odlišný trestný čin ako je trestný čin nebezpečné vyhrážanie, a preto sa na túto okolnosť nemuselo prihliadať. Vzhľadom na vykonané vyšetrovanie vo vzťahu k povahe spáchaného trestného činu, ako aj spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa z hľadiska posúdenia závažnosti činu, obvinený považoval uloženie trestu vo výmere tri roky nepodmienečne za neprimerané.
3. Vzhľadom na podaný odpor proti trestnému rozkazu bolo súdom nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom sa obžalovaný dňa 27.12.2022 po zákonnom poučení k spáchaniu žalovaného skutku priznal a urobil vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd prijal, nakoľko nemal pochybnosti o vine obžalovaného, a z toho dôvodu súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výrokom o treste.
4. Podľa odôvodnenia súdu bol obžalovaný v minulosti osemkrát súdne trestaný, prevažne pre násilnú a majetkovú trestnú činnosť a pri ukladaní trestu obžalovanému, vychádzajúc zo všeobecných zásad podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona súd prihliadal na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, a osoby obžalovaného, na okolnosti, za akých došlo k spáchaniu trestného činu, na účel trestu, ako i na možnosť nápravy obžalovaného, pričom zvážil všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu a prihliadol na zistenie poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného, a to podľa § 36 písm. l), n) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Odôvodnenie uloženia trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov súd založil najmä na skutočnosti, že obžalovaný sa žalovaného prečinu dopustil v krátkej dobe po návrate z posledného výkonu trestu odňatia slobody.
5. K odôvodneniu výšky uloženého trestu obžalovaný uvádza, že je pravdou, že bol osem krát súdne trestaný, ale predovšetkým za trestné činy zanedbania povinnej výživy, čo nie je svojou povahou trestná činnosť násilného charakteru.
6. Ďalej obžalovaný uvádza, že poľahčujúce okolnosti, ktoré vzhliadol súd pri ukladaní trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, boli súdu známe už pri ukladaní trestu formou trestného rozkazu, ktorým uložil trest v trvaní tri roky nepodmienečne, čo je trest uložený v maximálnej možnej výmere trestu odňatia slobody, ktorý za spáchanie predmetného trestného činu umožňuje trestný zákon uložiť.
7. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti vychádzajúc zo zásad podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona ako aj podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, kedy ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu, mal by súd uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby 6 mesiacov až 2 roky, z čoho vyplýva, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov je v hornej polovici trestnej sadzby a vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, výšku uloženého trestu považuje obžalovaný za neprimeranú.
8. Na základe vyššie uvedených skutočností obžalovaný žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol.“

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol nasledovné:

„V uvedenej trestnej veci obžalovaného U. D., narodeného XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F. Y., T. T. XXX, toho času Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ilava, bolo na tunajšiu prokuratúru doručené dňa 16.01.2023 odvolanie obžalovaného podané prostredníctvom obhajcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín spisová značka 2T/89/2022 zo dňa 27.12.2022 vo výroku o treste, ktorým rozsudkom bol obžalovaný U. D. odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a s poukazom 139 odsek 1 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona. Bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Na podklade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny, okresný súd správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a konštatoval vinu obžalovaného. Dôvodný a vecne správny je tiež výrok o uložení trestu odňatia slobody, jeho výmere a o spôsobe jeho výkonu zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok Okresného súdu Trenčín spisová značka 2T/89/2022 zo dňa 27.12.2022 považujem za zákonný a dôvodný. Trest uložený obžalovanému U. D. považujem za spravodlivý.
V súhrne obhajoba namieta, že po vydaní trestného rozkazu obžalovaný nesúhlasil s výškou uloženého trestu odňatia slobody v trvaní tri roky nepodmienečne, nakoľko trest bol uložený v maximálnej možnej výmere, hoci sa obvinený ku skutku priznal, oľutoval ho a zároveň napomáhal príslušným orgánom v objasnení trestnej činnosti. Poľahčujúce okolnosti, ku ktorým vzhliadol súd pri ukladaní trestu, boli súdu známe už pri vydaní trestného rozkazu, napriek tomu bol prvotne uložený trest v maximálnej možnej výmere. Z toho dôvodu bol proti trestnému rozkazu zo strany obžalovaného podaný odpor. Následne na nariadenom hlavnom pojednávaní sa obžalovaný ku skutku priznal a urobil vyhlásenie o svojej vine. Obžalovaný však opätovne nesúhlasí s výškou uloženého trestu a namieta, že je síce pravdou, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný, predovšetkým však išlo o trestný čin zanedbania povinnej výživy, čo nie je trestná činnosť násilného charakteru. Obžalovaný považuje trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín spisová značka 2T/89/2022 zo dňa 27.12.2022 v trvaní 16 mesiacov za neprimeraný, pričom poukazuje najmä na dve konštatované poľahčujúce okolnosti, spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku a osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol.
S návrhom a argumentáciou obhajcu sa nestotožňujem, a to z nasledovných dôvodov. Obžalovaný U. D., ako konštatoval aj súd prvého stupňa, má v aktuálnom odpise registra trestov evidovaných 8 záznamov, pričom v jednom prípade išlo o trestný čin výtržníctvo podľa § 202 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon (r. 2000) a na obvineného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. V piatich prípadoch bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona (r. 2009 - r. 2018), jedenkrát pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona (r. 2015) a jedenkrát bol odsúdený pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona(r. 2015). Hoci obhajoba argumentuje tým, že v prevažnej miere išlo o odsúdenia pre prečin zanedbanie povinnej výživy, nemožno opomínať, že dva skutky boli aj násilnej povahy, hoci v jednom prípade má odsúdenie zahladené. Vychádzajúc z trestnej minulosti obžalovaného je zrejmé, že tento má nepochybne tendenciu k páchaniu trestnej činnosti. Z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný má od roku 2017 evidovaných 10 priestupkov, z toho 6 priestupkov proti verejnému poriadku a 4 priestupky rôzneho charakteru.
Mám za dostatočne preukázané, že ani opakované ukladanie trestov spojených s odňatím slobody obžalovaného neodrádza od páchania ďalšej trestnej i priestupkovej činnosti. Niekoľkokrát mu bola daná príležitosť, aby preukázal, že dokáže viesť riadny život a nebude sa dopúšťať páchania trestnej činnosti, túto možnosť však nevyužil a len polroka po vykonaní naposledy uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody sa dopustil spáchania trestného činu násilnej povahy voči svojej matke a otčimovi.
K argumentácii obhajcu týkajúcej sa priznania poľahčujúcich okolností, ktoré mali byť súdu známe už pri vydávaní trestného rozkazu uvádzam, že obvinený sa v prípravnom konaní ku skutku nepriznal a úprimne neoľutoval spáchaný trestný čin a ani nenapomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. K priznaniu poľahčujúcich okolností zo strany súdu tak bolo pristúpené až následne, keď obvinený na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine.
Úvahy súdu, z ktorých vychádzal pri ukladaní trestu považujem za správne a zákonne a stotožňujem sa s nimi. So zreteľom nielen na trestnú minulosť obžalovaného, ale s poukazom aj na jeho osobu, pomery, možnosť jeho nápravy a s prihliadnutím aj na ostatné kritériá tvoriace podstatu súdnej individualizácie trestu považujem uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov za spravodlivé, zohľadňujúc zároveň hľadiská individuálnej a generálnej prevencie. Argumentáciu obhajcu o neprimeranosti trestu považujem preto za nedôvodnú.
Záverom navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie obžalovaného podané prostredníctvom obhajcu v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému v prejednávanom prípade.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd neustálil správne, v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona (ďalej len „ Tr. zák.“) pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, čím došlo k porušeniu ustanovení Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd nedôvodne priznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. vzhľadom na recidívu obžalovaného. Záver okresného súdu o úprimnom oľutovaní trestného činu v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. vyvoláva vecné pochybnosti vzhľadom na recidívu obžalovaného a zistené pretrvávajúce sklony k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom.

Rovnako okresný súd nedôvodne nepriznal aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko z odpisu registra trestov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti viac krát súdne trestaný, pričom má aktuálne sedem právoplatných odsúdení, ktoré neboli zahladené, z toho bol štyri krát vo výkone nepodmienečného trestu. Toto pochybenie okresného súdu však odvolací súd nemohol napraviť pre nedostatok odvolania zo strany prokurátora.

Podľa názoru odvolacieho súdu, ak by okresný súd správne právne posúdil vyššie uvedené okolnosti, potom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. n), § 37 písm. m) Tr. zák. by musel dospieť k záveru, že v prejednávanej veci je u obžalovaného vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a uložený trest je v dolnej polovici trestnej sadzby.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v prejednávanom prípade v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. zohľadňuje predovšetkým osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, zohľadňujúc fakt, že u obžalovaného ide o osobu, ktorá bola doposiaľ viackrát súdne trestaná, 4 krát bolo na jeho osobu pôsobené i výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, čo zjavne nemalo na jeho osobu dostatočný prevýchovný vplyv, pretože ho od spáchania ďalšej trestnej činnosti neodradilo.

Z hľadiska možnosti naplnenia účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho sudu rozhodné, že obžalovaný bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, naposledy v období do

06.01.2022. Skutku, pre ktorý je stíhaný v tomto trestnom konaní sa dopustil pol roka po jeho prepustení z výkonu trestu.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti svedčia o zjavnej neúcte obžalovaného k záujmom chráneným Trestným zákonom, ktorá osobnostná črta obžalovaného z hľadiska ochrany spoločnosti v zmysle 34 ods. 1 Tr. zák. by v zásade odôvodňovala uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ak teda okresný súd napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, v prospech obžalovaného podstatným spôsobom zohľadnil existenciu poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák. Nie je teda na mieste zo strany obžalovaného hovoriť o neprimeranej prísnosti uloženého trestu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak
a) vo veci rozhodol neprísluštný súd,
b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu vád napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.